

UITSpraak VAN DE COMMISSIE VAN BEROEP

Kamer : Beroep
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. drs. H.P.M. Kester
(lid) : drs. J. Breed
(lid) : mr. S.E.A. Vermeer-de Jongh
juridisch secretaris : mr. M. Kaemingk

Zaaknummer : B 2022011/2022-51-01

In de zaak van:

1. **Betrokkene in hoger beroep**

Naam : [Betrokkene]
Adres : [adres]
PC/Gemeente : [woonplaats]
Gemachtigde : mr. B. Jansen

2. **Aangever in eerste aanleg**

Naam sportbond : IJshockey Nederland
Gevestigd te : Tilburg
Vertegenwoordigd door : mr. J.B. Develing (aanklager bij het ISR)

3. **Het procesverloop**

- op 7 maart 2022 heeft de aanklager namens IJshockey Nederland aangifte gedaan tegen [betrokkene] van overtreding van het Reglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 (hierna: het tuchtreglement);
- de tuchtcommissie van het ISR heeft in eerste aanleg op 10 augustus 2022 uitspraak gedaan. De tuchtcommissie heeft in haar uitspraak:
 - o [betrokkene] een verbod opgelegd tot het uitoefenen van de functie van trainer/coach dan wel begeleider van minderjarigen in de breedste zin van het woord, voor een onbepaalde periode;
 - o [betrokkene] een ontzetting uit het lidmaatschap (royement) van IJshockey Nederland opgelegd voor de duur van vijf jaar met ingang van de datum van de uitspraak;
 - o bepaald dat [betrokkene] geen lid meer mag zijn of worden van de ijshockeyverenigingen [club 1] in [plaats] en [club 2] in [plaats];
 - o IJshockey Nederland veroordeeld in de kosten.
- de uitspraak is op 10 augustus 2022 verzonden aan partijen;
- de aanklager heeft bij beroepschrift (met productie 1 tot en met 3) van 9 september 2022 beroep aangetekend tegen de beslissing van de tuchtcommissie;
- bij e-mail van 10 november 2022 heeft mr. Jansen zich gesteld als gemachtigde van [betrokkene];
- op 19 januari 2023 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Daarbij waren aanwezig: mr. J.B. Develing (aanklager bij het ISR), mr. M. van Vemde (casemanager bij het ISR) en [betrokkene], bijgestaan door mr. B. Jansen.

4. De procedure in eerste aanleg

4.1. Op 26 september 2019 heeft de aanklager een melding van IJshockey Nederland (hierna: de bond) ontvangen van grensoverschrijdend gedrag van [betrokkene]. [betrokkene] zou heimelijk filmbeelden hebben gemaakt in de kleedkamers van de ijshockeyvereniging [club 1] in [plaats] en [club 2] in [plaats]. De bond heeft [betrokkene] op 18 september 2019 een ordemaatregel opgelegd die inhoudt dat [betrokkene] per direct op non-actief is gesteld. Na de melding van de bond heeft de onderzoekscommissie van het ISR een onderzoek ingesteld naar mogelijke overtredingen van het tuchtreglement door [betrokkene]. Na afronding van dit onderzoek heeft de aanklager [betrokkene] op 18 januari 2022 een schikkingsvoorstel gestuurd. Dit voorstel hield een ontzetting uit het lidmaatschap van de bond (royement) in. Op 2 februari 2021 heeft [betrokkene] aangegeven dit voorstel niet te accepteren. De aanklager heeft vervolgens aangifte gedaan tegen [betrokkene]. In de aangifte wordt hem verweten dat hij artikel 6 lid 3 aanhef, lid 7 jo. lid 8 sub iii en lid 17 van het tuchtreglement heeft overtreden. Daarin is bepaald:

- artikel 6 lid 3 aanhef: *“Met betrekking tot begeleiders in de sport binnen de sportbond gelden de volgende gedragsregels: Hij moet zorgen voor een omgeving en een sfeer waarbinnen de sporter zich veilig voelt te verkeren.”*;
- artikel 6 lid 7: *“De begeleider onthoudt zich ervan de sporter te bejegenen op een wijze die de sporter in zijn waardigheid aantast en verder in het privéleven van de sporter door te dringen dan nodig is voor het gezamenlijk gestelde doel. De begeleider zal tijdens training(-stages), wedstrijden (...) gereserveerd en met respect omgaan met de sporter in de ruimten waarin de sporter zich bevindt, zoals de kleedkamer, behandelruimte of de hotelkamer.”*

in verbinding met lid 8 aanhef en sub III:

“In het kader van deze normen wordt als een overtreding beschouwd:

(...)

iii. het zich onnodig en/of zonder toestemming van de sporter bevinden in of het naar binnen kijken/gluren in ruimtes die door de sporter worden gebruikt als privéruimtes, zoals douches, kleedkamers, toiletten, hotelkamers, kampeertenten en soortgelijke ruimtes, waarin de sporter mag veronderstellen zich te kunnen gedragen als ware hij alleen en ongezien.”

- artikel 6 lid 17: *“Van een begeleider wordt in het bijzonder verwacht dat hij professioneel handelt en dat hij zich bewust is van zijn voorbeeldfunctie, dat wil zeggen dat hij handelt overeenkomstig de geldende standaard.”*.

De aanklager heeft als straf een ontzetting uit het lidmaatschap (royement) van de bond geëist.

4.2. [betrokkene] heeft een verweerschrift ingediend. Daarin betwist hij de hem verweten gedragingen niet. [betrokkene] heeft – samengevat – aangevoerd dat deze gedragingen niet zonder meer leiden tot overtreding van voornoemde artikelen. Het belangrijkste punt uit het verweer van [betrokkene] is dat hij het niet eens is met het geëiste royement. In plaats daarvan heeft [betrokkene] een uitsluiting voor een bepaalde duur of een lidmaatschap onder voorwaarden voorgesteld.

- 4.3. De tuchtcommissie heeft geoordeeld dat [betrokkene] door het heimelijk filmen van geheel of gedeeltelijk naakte jongens in de kleedkamer en onder de douche artikel 6 lid 3 aanhef, lid 7 jo. lid 8 sub iii en lid 17 van het tuchtreglement heeft overtreden. De tuchtcommissie heeft [betrokkene] daarom verboden om de functie van trainer/coach of begeleider van minderjarigen uit te mogen voeren, een ontzetting uit het lidmaatschap voor de duur van vijf jaar opgelegd en [betrokkene] verboden lid te zijn of te worden van de ijshockeyverenigingen [club 1] in [plaats] en [club 2] in [plaats].

5. De gronden van beroep

Standpunt van de aanklager

- 5.1. De aanklager is in beroep gegaan tegen de uitspraak van de tuchtcommissie. In zijn beroepschrift van 9 september 2022 heeft de aanklager de hierna genoemde grieven aangevoerd.

Formeel: onjuiste strafoplegging

- 5.1.1. De tuchtcommissie heeft [betrokkene] ten onrechte een ontzetting uit het lidmaatschap (royement) voor de duur van vijf jaar opgelegd. Een royement houdt de definitieve beëindiging van het lidmaatschap in en kan om die reden niet voor bepaalde tijd worden opgelegd. Verder heeft de tuchtcommissie het royement ten onrechte gecombineerd met andere straffen, zoals het verbod om de functie van trainer/coach of begeleider van minderjarigen uit te voeren en het verbod om lid te zijn of te worden van [club 1] en [club 2]. Op grond van artikel 23 lid 3 van het tuchtreglement kan een royement of een schorsing niet worden gecombineerd met een andere straf. De tuchtcommissie had tot deze samenloop van straffen dus niet over kunnen en mogen gaan.

Materieel: onjuiste weging van het bewijs

- 5.1.2. Daarnaast heeft de tuchtcommissie het bewijs niet op de juiste wijze gewogen. Ten onrechte heeft de tuchtcommissie niet of onvoldoende in haar oordeel betrokken dat het niet duidelijk is of, en zo ja wanneer [betrokkene] van zijn delictgedrag af zal zijn. In beroep moet daarom worden uitgegaan van de situatie dat het risico op recidive bestaat. Dit recidive gevaar kan zich namelijk voordoen bij ijshockeyverenigingen waar [betrokkene] wel lid van mag worden. Ook daar kunnen minderjarige jongens rondlopen, omkleden, douchen en spelen. Ook als alleen spelend lid van een vereniging kan [betrokkene] bijvoorbeeld gebruik maken van een kleedkamer waarin ook minderjarigen aanwezig zijn. Dit risico wordt niet weggenomen door de opgelegde straffen en de leden van de bond worden daardoor ook niet beschermd tegen mogelijk grensoverschrijdend gedrag van [betrokkene].

Conclusie aanklager

- 5.2. Het belang van een veilig sportklimaat en de belangen van jeugdige ijshockeyers dienen zwaarder te wegen dan het belang van [betrokkene] om weer te mogen ijshockeyen. [betrokkene] dient daarom te worden gestraft met een ontzetting uit het lidmaatschap (royement) van de bond.

Het verweer van [betrokkene]

- 5.3. [betrokkene] erkent dat hij artikel 6 lid 3 aanhef, lid 7 jo. lid 8 sub iii en lid 17 van het tuchtreglement heeft overtreden. Wel heeft [betrokkene] weersproken dat er sprake is van een recidiverisico. De aanklager baseert zijn stelling dat hiervan sprake is op stukken die afkomstig zijn uit 2018 en 2019. Die stukken zijn niet meer actueel, omdat de persoonlijke situatie van [betrokkene] sindsdien erg is veranderd. In het kader van het strafrechtelijk onderzoek en de strafrechtelijke veroordeling is [betrokkene] onderzocht, zijn hulpvragen vastgesteld en is hij met succes behandeld. De aan hem opgelegde behandeling is inmiddels positief afgerond. Daarnaast heeft [betrokkene] met succes een steunnetwerk opgebouwd en worden de contacten met de reclassering afgebouwd. Daarnaast betwist [betrokkene] dat hij als spelend lid bij een andere vereniging in de fout zal gaan, omdat hij niet de gelegenheid zal krijgen om bij een vereniging alleen in de buurt van minderjarigen te komen. Hij is bij alle verenigingen in Nederland bekend, ijshockey speelt hij alleen met mensen die hem en zijn verleden kennen, zij laten hem niet alleen op en rond de ijsbaan en tot slot zijn er op de tijden waarop volwassenen spelen geen minderjarigen meer aanwezig. Omdat [betrokkene] graag de mogelijkheid wil krijgen om in de toekomst ijshockey te kunnen spelen, vraagt hij de commissie van beroep daarom om hem geen royement op te leggen. Hij vraagt in plaats daarvan en op grond van artikel 23 lid 1 sub c van het tuchtreglement om hem een verbod op te leggen om, op grond van zijn lidmaatschap van de bond, de aan hem toegekende rechten uit te oefenen voor de duur van vijf jaar en deze straf te combineren met de door de tuchtcommissie opgelegde functie uitsluiting en het lidmaatschapsverbod van [club 1] en [club 2].

6. De beoordeling door de Commissie van Beroep

Ontvankelijkheid

- 6.1. Op grond van artikel 26 lid 1 van het tuchtreglement kan onder meer de aanklager beroep instellen tegen een uitspraak van de tuchtcommissie. Uit lid 2 volgt dat dit beroep binnen vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de tuchtcommissie moet worden ingesteld. Niet ter discussie staat dat het beroep tijdig en op de juiste wijze is ingesteld. Ook staat niet ter discussie dat [betrokkene] op het moment van de gestelde overtredingen lid was van de bond. De aanklager kan daarom in zijn beroep worden ontvangen.

Formeel: onjuiste strafoplegging

- 6.2. De aanklager en [betrokkene] hebben terecht aangevoerd dat de door de tuchtcommissie opgelegde straffen niet reglementair zijn. Een ontzetting uit het lidmaatschap houdt een definitieve beëindiging van het lidmaatschap in en kan om die reden niet voor bepaalde tijd worden opgelegd. Daarnaast kan een ontzetting niet worden gecombineerd met de oplegging van een andere straf. Ook om die reden is de opgelegde straf niet reglementair. Dat geldt ook voor het geval de tuchtcommissie feitelijk geen ontzetting, maar een schorsing voor bepaalde tijd heeft beoogd. Ook een schorsing kan niet worden gecombineerd met een andere opgelegde straf. De uitspraak van de tuchtcommissie kan om deze redenen niet in stand blijven.

Inhoudelijke beoordeling

- 6.3. Op 26 september 2019 heeft de bond bij het ISR melding gemaakt van grensoverschrijdend gedrag van [betrokkene]. In zijn hoedanigheid als trainer/begeleider heeft hij in de kleedkamers van de ijshockeyvereniging [club 1] in [plaats] en [club 2] in [plaats] heimelijk filmbeelden van minderjarige jongens gemaakt. Deze minderjarige jongens waren pupillen van [betrokkene]. [betrokkene] heeft erkend dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan de hem verweten gedragingen.
- 6.4. De commissie van beroep concludeert dat [betrokkene] zich schuldig heeft gemaakt aan overtreding van artikel 6 lid 3 aanhef, lid 7 jo. lid 8 sub iii en lid 17 van het tuchtreglement. Op grond van artikel 8 lid 1 en lid 3 van het tuchtreglement is deze overtreding strafbaar.

De straf

- 6.5. Vervolgens moet beoordeeld worden wat in dit geval een passende straf is. Op grond van artikel 8 lid 6 van het tuchtreglement kunnen overtredingen door de commissie van beroep ook worden bestraft wanneer dezelfde gedragingen ter beoordeling aan de strafrechter voorgelegd zijn geweest. Op grond van artikel 23 lid 9 van het tuchtreglement kan de commissie van beroep bij de beoordeling van de strafmaat rekening houden met een strafrechtelijke veroordeling en/of met het resultaat van een andere wijze waarop de seksuele intimidatie aan de orde is gesteld. Daarnaast spelen de ernst van het feit, de persoon van betrokkene en de omstandigheden van het geval ook een rol bij het opleggen van de strafmaat.
- 6.6. Met de aanklager is de commissie van beroep van oordeel dat alle sporters zich veilig en onbezorgd moeten kunnen voelen bij het uitoefenen van hun sport. Dat geldt voor zowel minderjarige, als voor meerderjarige sporters. Trainers en coaches spelen hierbij een belangrijke rol. Zij genieten het vertrouwen van ouders en de sporters en zij gaan ervan uit en mogen erop vertrouwen dat trainers en coaches eervol en respectvol met hen en hun kinderen zullen omgaan. Door in de kleedkamer heimelijk filmbeelden van zijn pupillen te maken, heeft [betrokkene] dit vertrouwen ernstig beschaamd.
- 6.7. Gelet op voornoemde feiten en omstandigheden is de commissie van beroep van oordeel dat niet kan worden toegestaan dat [betrokkene] nog in enige functie in de sport kan worden aangesteld waarbij hij als trainer, coach of begeleider in contact komt met minderjarige sporters. Dit zal hem daarom worden verboden voor een onbepaalde periode. Ook wordt het [betrokkene] verboden lid te zijn of te worden van de ijshockeyverenigingen [club 1] in [plaats] en [club 2] in [plaats]. Tot slot zal aan [betrokkene] een verbod voor de duur van vijf jaren worden opgelegd om één of meer aan hem door de bond toegekende rechten uit te oefenen (waaronder dus ook valt de deelname aan trainingen of wedstrijden onder auspiciën van de ijshockeybond). Deze periode van vijf jaar vangt aan op 18 september 2019, de dag waarop de bond de ordemaatregel heeft genomen.

- 6.8. Met deze straf wijkt de commissie van beroep af van de eis van de aanklager. Naar het oordeel van de commissie van beroep is de opgelegde straf, alle feiten en omstandigheden in ogenschouw genomen, passend en geboden en meer in overeenstemming met precedent-uitspraken bij het ISR. Het geëiste roeyement strekt te ver. Ter onderbouwing van zijn eis heeft de aanklager aangevoerd dat niet duidelijk is of het risico op recidive bestaat. Op de mondelinge behandeling heeft [betrokkene] hierover openheid van zaken gegeven. Hij heeft gemotiveerd uiteengezet dat de vrees dat hij als spelend lid bij een andere vereniging opnieuw in de fout zal gaan, ongegrond is, mede door de omstandigheden zoals door hem aangevoerd in het verweer. De commissie van beroep volgt [betrokkene] hierin en is van oordeel dat met name het verbod voor een onbepaalde periode om de functie van trainer/coach of begeleider van minderjarigen uit te mogen voeren, deze vrees voldoende wegneemt.

Conclusie: vernietiging van de uitspraak van de tuchtcommissie

- 6.9. De commissie van beroep zal, gelet op het voorgaande, de uitspraak van de tuchtcommissie vernietigen, [betrokkene] veroordelen voor het overtreden van artikel 6 lid 3 aanhef, lid 7 jo. lid 8 sub iii en lid 17 van het tuchtreglement en hem daarvoor een straf opleggen.

De kostenveroordeling

- 6.10. De kostenveroordeling is geregeld in artikel 25 lid 11 van het tuchtreglement. De commissie van beroep ziet geen aanleiding om af te wijken van de daarin opgenomen hoofdregel. De kosten van het beroep worden daarom ten laste van de bond gebracht.

7. De uitspraak

7.1. De commissie van beroep:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak in beroep kennis te nemen;
- vernietigt de uitspraak van de tuchtcommissie;
- verklaart het beroep van de aanklager gegrond;
- verklaart bewezen dat [betrokkene] artikel 6 lid 3 aanhef, lid 7 jo. lid 8 sub iii en lid 17 van het Reglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 heeft overtreden;
- legt [betrokkene] daarvoor de volgende straf op:
 - o een verbod tot het uitoefenen van de functie van trainer/coach dan wel begeleider van minderjarigen in de breedste zin van het woord, voor een onbepaalde periode;
 - o een verbod om lid te zijn of te worden van de ijshockeyverenigingen [club 1] in [plaats] en [club 2] in [plaats];
 - o een verbod om de aan hem van de bond toegekende rechten uit te oefenen voor de duur van vijf jaar, te weten de periode van 18 september 2019 tot en met 17 september 2024;
- veroordeelt de IJshockey Nederland in de kosten van de behandeling in zaak, in deze zaak bepaald op € 1.250,-.

8. **Beroep in geval van een uitspraak van de commissie van beroep**

Van de uitspraak van de Commissie van Beroep staat beroep open bij het Court of Arbitration for Sports (CAS) te Lausanne (Zwitserland). Op een beroep bij het CAS zijn de regels en de voorwaarden van het CAS van toepassing. De termijn voor het instellen van beroep bedraagt 21 dagen vanaf het moment dat de uitspraak van de Commissie van Beroep is ontvangen.

Hilversum, 19 januari 2023

mr. drs. H.P.M. Kester
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: